

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

στην υπόθεση C-229/03 (αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Monika Herbstrith κατά Republik Österreich** ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Απαράδεκτο)

(2004/C 118/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-229/03, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Monika Herbstrith και Republik Österreich, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, αφενός, ως προς το άμεσο αποτέλεσμα της «κοινοτικής νομοθεσίας περί ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στον επαγγελματικό τομέα και, ειδικότερα, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου», της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), ή ως προς τους όρους υπό τους οποίους θεμελιώνεται ευθύνη κράτους μέλους για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν ιδιώτες από παραβάσεις των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου και, αφετέρου, ως προς τους «περί κατανομής του βάρους αποδείξεως κανόνες του άρθρου 4 της οδηγίας 97/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997», σχετικά με το βάρος απόδειξης σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου (ΕΕ L 14, 1998, σ. 6), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές· γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε, με διάταξη της 7ης Απριλίου 2003, το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien είναι απαράδεκτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με τη διάταξη του Bundesfinanzhof της 3ης Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Deutsches Milch-Kontor GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas Sachen

(Υπόθεση C-136/04)

(2004/C 118/59)

Το Bundesfinanzhof, με διάταξη της 3ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Μαρτίου

2004, υποβάλλει προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Deutsches Milch-Kontor GmbH και Hauptzollamt Hamburg-Jonas Sachen, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει την έννοια ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3445/89 ⁽¹⁾ και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1706/89 ⁽²⁾ ότι τυρί της διακρίσεως 0406 90 της συνδυασμένης ονοματολογίας, το οποίο σύμφωνα με την ιδιότητά του προορίζεται για επεξεργασία σε τρίτη χώρα και, επομένως, πρέπει να υπαχθεί από δασμολογικής απόψεως στη διάκριση 0406 90 11 της συνδυασμένης ονοματολογίας όπως διατυπώνεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2886/89 ⁽³⁾, αποκλείεται της χορηγήσεως επιστροφής λόγω εξαγωγής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 336, 1989, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 166, 1989, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 282, 1989, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Genova με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 2004, στην υπόθεση Unicredito Italiano SpA κατά Agenzia Entrate Ufficio Genova 1

(Υπόθεση C-148/04)

(2004/C 118/60)

Με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Μαρτίου 2004, υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Genova, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Unicredito Italiano SpA και Agenzia Entrate Ufficio Genova 1, που εκκρεμεί ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1. Είναι η απόφαση 2002/581/ΕΚ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 11ης Δεκεμβρίου 2001 ⁽¹⁾ ανίσχυρη και ασυμβίβαστη προς το κοινοτικό δίκαιο, καθ' όσον οι διατάξεις του νόμου Ciampri και του σχετικού νομοθετικού διατάγματος περί τραπεζών, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε η Επιτροπή των ΕΚ, είτε συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, είτε, πάντως, υπάγονται στις παρεκκλίσεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ), ΕΚ;
2. Ειδικότερα, είναι το άρθρο 4 της προαναφερθείσας αποφάσεως ανίσχυρο και ασυμβίβαστο με το κοινοτικό δίκαιο, καθ' όσον η Επιτροπή:
 - α) παρέβη την εκ του άρθρου 253 ΕΚ υποχρέωσή της προς επαρκή αιτιολόγηση;
 - β) προσέβαλε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;
 - γ) προσέβαλε την αρχή της αναλογικότητας;